

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 grudnia 2011 roku (data prezentaty Sądu) (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że pozwani R. K. (1), P. P., M. P., winni solidarnie w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty zapłacić powodowi kwotę 5.993,08 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pomiędzy nim a pozwanymi R. K. (2) i P. P. wspólnikami spółki cywilnej działającej pod nazwą (...) S.C. P. P., R. K. (1) doszło do zawarcia umowy leasingu operacyjnego nr (...), na podstawie której powód zakupił od wskazanego w umowie podmiotu i przekazał pozwanemu do używania samochód osobowy marki V. (...) w zamian za wynagrodzenie w postaci rat leasingowych. Na zabezpieczenie prawidłowego wykonania przedmiotowej umowy leasingu pozwani wystawili i wręczyli powodowi weksel własny in blanco wraz z deklaracją wekslową. Przedmiotowy weksel poręczyła pozwana M. P.. Na skutek zaległości płatniczych powód wypowiedział umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym. Pozwani nie zwrócili przedmiotu leasingu zgodnie z dyspozycją powoda zawartą w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy leasingu ze skutkiem natychmiastowym, dlatego też przedmiot leasingu został odebrany przez powoda. Następnie powód rozliczył umowę leasingu i wezwał pozwanych do zapłaty kwoty wynikającej z przedmiotowego rozliczenia. W dalszej kolejności przedmiot leasingu został sprzedany, zaś kwota uzyskana ze sprzedaży została zaliczona na poczet długu. W związku z powyższym powód ponownie wezwał pozwanego do zapłaty kwoty wynikającej z przedmiotowego rozliczenia. Wobec bezskutecznego upływu terminu zapłaty powód wypełnił wystawiony przez pozwanych na zabezpieczenie prawidłowego wykonania umowy weksel własny in blanco oraz wezwał pozwanych do zapłaty weksla (pozew, k. 1-4).

W dniu 11 stycznia 2012 roku Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym zgodnie z żądaniem pozwu, sygn. akt II Nc 4656/11 (nakaz zapłaty, k. 65).

Od przedmiotowego nakazu zapłaty pozwani wnieśli zarzuty, zaskarżając przedmiotowy nakaz w całości wnosząc jednocześnie o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na ich rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwani podnieśli, że bezspornym jest, że między stronami doszło do zawarcia umowy leasingu operacyjnego na samochód osobowy V. (...). Pojazd ten został zwrócony powodowi, a umowa leasingu została rozliczona z pozwanymi. Stan techniczny pojazdu w dacie wydania go powodowi był w opinii pozwanych dobry, zaś wartość pojazdu została oceniona na kwotę 35.000 zł – 38.000 zł. W momencie rozwiązania umowy leasingu zadłużenie pozwanych u powoda wynosiło 34.895,52 zł. Pozwani co do zasady nie kwestionowali noty obciążeniowej nr (...). Zwracany przez pozwanych pojazd miał pokryć całe zadłużenie i zakończyć sprawę z powodem. Jednakże powód zbył przedmiotowy pojazd za cenę 28.902 zł. Pozwani uznali, że powód sprzedał przedmiotowy pojazd za cenę znacznie niższą od wartości rynkowej. Pozwani podnieśli, że gdyby wiedzieli, że powód zbędnie pojazd poniżej jego wartości, nie dopuściliby do rozwiązania umowy leasingu i powstania długu (zarzuty od nakazu zapłaty, k. 66-67 v.).

W odpowiedzi na zarzuty pozwanych powód wniósł o utrzymanie w mocy nakazu zapłaty wydanego sprawie oraz oddalenie wniosków dowodowych zgłoszonych w zarzutach od nakazu zapłaty. Powód wskazał, że jedynym zarzutem stawianym przez pozwanych jest zarzut, że pojazd stanowiący przedmiot umowy został po rozwiązaniu umowy leasingu sprzedany przez powoda za kwotę nieodpowiadającą rzeczywistej jego wartości. Powód wskazał, iż pozwani nie czynili żadnych zarzutów do stosunku wekslowego łączącego ich z powódką i nie zakwestionowali w żaden sposób prawidłowości wypełnienia weksla. Powód wskazał również, iż przedmiotowy pojazd został sprzedany powyżej ceny ustalonej przez niezależnego rzeczoznawcę. (odpowiedź na zarzuty, k. 138-141).

W toku prowadzonego postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 października 2009 roku pomiędzy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. a R. K. (1) i P. P. wspólnikami spółki cywilnej działającej pod nazwą (...) S.C. P. P., R. K. (1) doszło do zawarcia umowy leasingu operacyjnego nr (...), na podstawie której (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. zakupił od M. M. G. i przekazał pozwanym do używania samochód osobowy marki V. (...), w zamian za wynagrodzenie w postaci rat leasingowych (bezsporne, umowa leasingu operacyjnego, k. 54-56).

Na zabezpieczenie prawidłowego wykonania przedmiotowej umowy leasingu pozwani wystawili i wręczyli powodowi weksel własny in blanco wraz z deklaracją wekslową. Pozwana M. P. poręczyła przedmiotowy weksel (bezsporne, weksel, k. 62, deklaracja wekslowa, k. 63, oświadczenie poręczyciela wekslowego, k. 64).

Pozwani nie wywiązywali się z warunków przewidzianych w przedmiotowej umowie leasingu, popadając w zwłokę z zapłatą kolejnych wymagalnych rat wynagrodzenia, w związku z czym oświadczeniem z dnia 8 kwietnia 2011 roku powód wypowiedział pozwanym przedmiotową umowę ze skutkiem natychmiastowym, w trybie art. 11 § 3 ust. 2 punkt b Ogólnych Warunków Leasingu (bezsporne, oświadczenie o wypowiedzeniu umowy leasingu wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 51-53, ogólne warunki leasingu, k. 57-61).

Pozwani nie zwrócili przedmiotu leasingu zgodnie z dyspozycją powoda zawartą w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy ze skutkiem natychmiastowym z dnia 8 kwietnia 2011 roku, w związku z czym przedmiot leasingu został odebrany przez powoda (bezsporne).

Pismem z dnia 22 lipca 2011 roku powód rozliczył umowę leasingu zgodnie z art. 12 ogólnych warunków umowy i wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 34.895,52 zł. (wezwanie do zapłaty wraz z rozliczeniem umowy leasingu oraz notą obciążeniową i potwierdzeniem odbioru, k. 41-45).

W dniu 15 czerwca 2011 roku rzeczoznawca powołany przez powoda sporządził opinię, w której wycenił wartość rynkową netto pojazdu V. (...) na kwotę 21.000 zł (opinia, k. 191-194).

Następnie przedmiot leasingu został przez powoda sprzedany, zaś kwota uzyskana ze sprzedaży została zaliczona na poczet długu. W związku z powyższym powód ponownie wezwał pozwaną do zapłaty kwoty w wysokości 5.993,08 zł (wezwanie do zapłaty wraz z rozliczeniem umowy leasingu oraz notą uznaniową nr (...) oraz potwierdzeniem odbioru, k. 36-40).

Wobec bezskutecznego upływu terminu określonego w wezwaniu do zapłaty z dnia 12 października 2011 roku powód wypełnił wystawiony przez pozwaną na zabezpieczenie umowy weksel własny in blanco oraz wezwał pozwaną do zapłaty weksla (wezwanie do zapłaty weksla wraz z potwierdzeniami odbioru, k. 22-30).

W wezwaniu do zapłaty weksla z dnia 3 listopada 2011 roku pozwanej M. P. powód błędnie wskazał miejsce zamieszkania pozwanej, w związku z czym wystosował do pozwanej kolejne wezwanie do zapłaty w dniu 25 listopada 2011 roku (wezwanie do zapłaty weksla, k. 19-21).

Wartość netto samochodu V. (...) C. V. na dzień 12 maja 2011 roku wynosi 29.800 zł (opinia biegłego sądowego przy Sądzie Okręgowym w Warszawie A. B., k. 203-207).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, których prawdziwości żadna ze stron postępowania nie kwestionowała. Sąd również nie miał wątpliwości co do ich wartości dowodowej stąd były one przydatne dla ustalenia stanu faktycznego. Nie wniosły nic do sprawy zeznania świadka K. W., gdyż świadek ten jako pracownik Impuls- = (...) sp. z o.o. nie był odpowiedzialny za wycenę pojazdów, ani rozliczanie umów leasingowych, w związku z czym nie mógł wypowiedzieć się na temat wyceny pojazdu będącego przedmiotem leasingu. Sąd oparł się również na opinii sporządzonej przez biegłego A. B. w zakresie wyceny przedmiotowego pojazdu w dniu przekazania go powodowi przez pozwanego, tj. 12 maja 2011 roku. Opinia ta została sporządzona w sposób logiczny i rzetelny i była pomocna przy ustalaniu wartości leasingowanego pojazdu na wskazany dzień.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Niespornym w sprawie było, iż pomiędzy stronami doszło do skutecznego zawarcia umowy leasingu. Pozwani nie zaprzeczyli również, że ze swej winy popadli w opóźnienie z zapłatą poszczególnych rat wynagrodzenia na rzecz finansującego (powoda), co skutkowało prawidłowym zastosowaniem przez powoda procedury opisanej w art. 70913 ust. 2 k.c., skutkującej wypowiedzeniem przez finansującego umowy leasingu na skutek okoliczności, za które korzystający ponosi odpowiedzialność. W takiej zaś sytuacji, zgodnie z art. 70915 k.c. finansujący może żądać od korzystającego natychmiastowego zapłacenia wszystkich przewidzianych w umowie a niezapłaconych rat, pomniejszonych o korzyści, jakie finansujący uzyskał wskutek ich zapłaty przed umówionym terminem i rozwiązania umowy leasingu. Na zasadzie swobody umów strony mogą z kolei uregulować we wzajemnym zobowiązaniu powstanie należności z innych tytułów, jeżeli ich umowne uregulowanie nie sprzeciwia się przepisom bezwzględnie obowiązującym (iuris cogentis), tudzież nie narusza reguł określonych przepisami semiimperatywnymi.

W niniejszej sprawie zgodnie z ogólnymi warunkami leasingu finansujący w przypadku wypowiedzenia umowy leasingu ze skutkiem natychmiastowym określonym w art. 11 § 3 ust. 2 lit. a) miał prawo żądać od korzystających (pozwanych) zapłaty wszelkich należności oraz kar przewidzianych w ogólnych warunkach umowy.

Powód przedstawił szczegółowe rozliczenie umowy leasingu, w którym pozwani kwestionowali w zasadzie tylko to, że pojazd został sprzedany za kwotę nieodpowiadającą rzeczywistej jego wartości. Co do pozostałej części rozliczeń pozwani nie mieli zastrzeżeń. Sąd przyjął, iż na dzień 12 maja 2011 roku wartość rynkowa samochodu wynosiła 29.800 zł netto (opinia biegłego sądowego). Biorąc zaś pod uwagę, że zadłużenie pozwanych z tytułu umowy leasingu wynosiło 34.895,52 zł, to w związku z przekazaniem w ramach rozliczenia umowy powodowi przez pozwanych przedmiotu leasingu o wskazanej wyżej wartości rynkowej zadłużenie wynosi 5.095,52 zł (różnica pomiędzy 34.895,52 zł i 29.800 zł). Taką też kwotę Sąd zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. uznając, że pozwani pozostawali w opóźnieniu w spłacie zadłużenia z tytułu umowy leasingu co najmniej od daty wniesienia pozwu i z tego względu przyznał powodowi odsetki ustawowe od dnia 13 grudnia 2011 roku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na zasadzie art. 100 zd. 1 k.p.c., uznając że pozwani przegrali proces w zasadzie w całości i są obowiązani zawrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na koszty procesu obciążająca pozwanych składa się: opłata sądowa w wysokości 75 zł, opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz koszty zastępstwa prawnego w wysokości 1200 zł- obliczona w oparciu o § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (Dz.U.2013.490 j.t.).

W myśl art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Mając na uwadze powyższe kosztami tymi, poniesionymi tymczasowo przez Skarb Państwa należało obciążyć pozwanych. Na koszty niniejsze składają się koszty sporządzenia opinii przez biegłego w wysokości 983,08 zł, przy czym kwota 300 zł została wcześniej uiszczona tytułem zaliczki wpłaconej przez pozwanych, a więc do pobrania od pozwanych pozostało 683,08 zł.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis orzeczenia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanych.